

Mẫu Số Chung

Viễn Lưu

www.bachyhuynhde.org

Version 1.0

(Tài Liệu Tu Học Nội Bộ BYHĐ)

I. Mở Đầu

Các bạn thân mến, hôm nay chúng tôi xin luận bàn vài thuật ngữ thường gặp trên bước đường tu hành. Nếu nắm vững được những điểm này thì chúng tôi tin rằng chuyện hạ thủ công phu thiền của bạn sẽ được dễ dàng, và hiệu quả hơn.

II. Mẫu Số Chung

Thân và Tâm:

Theo Phật Giáo, Đức Phật xem con người là tập hợp của ngũ uẩn (sắc, thọ, tưởng, hành, thức). Con người hay ngũ uẩn thì vô thường, giả tướng, luân hồi như đã biết trong bài Bát Nhã Tâm Kinh:

*Quán Tự Tại Bồ Tát,
Hành thâm Bát Nhã Ba La Mật Đa,
Thời chiếu kiến Ngũ Uẩn giai không,
Độ nhất thiết khổ ách*

....

Còn Tâm hay chân tâm là phần mà Đức Phật muốn chỉ chúng sanh tìm về thì nằm ngoài vòng luân hồi, xưa nay vẫn vậy, chưa hề thay đổi nên thường còn. Do đó nếu đem con người, ngũ uẩn, chia ra làm 2 phần thân và tâm thì phần tâm trong ngũ uẩn còn có tên là phàm-tâm để phân biệt với chân-tâm ở trên.

Theo Duy Thức Học Phật Giáo (tướng tông) thì phàm tâm được chia làm tám tâm vương. Năm tâm đầu kêu là tiền ngũ thức để mô tả sự hoạt động của ngũ thức (nhãn, nhĩ, tỉ, thiệt, thân) bao gồm đủ căn, trần, thức. Và ba tâm vương còn lại là ý (phân biệt, quán xét), mạn-na (chấp ngã) và a-lại-da thức (tàng thức). Một khi hành giả đắc đạo, rửa sạch hết tám tâm vương này thì chúng lại có tên mới. Tiền ngũ thức nay trở thành thành-sở-tác-trí, ý thức phân biệt nay trở thành diệu-quan-sát-trí, mạn-na chấp ngã nay trở thành bình-đẳng-tánh-trí, và tàng thức thì trở thành đại-viên-cảnh-trí.

Bên Tiên Gia thì sử dụng hai chữ Hồn (Thần) và Xác. Chữ Thần lại chia làm thức-thần (âm thần) và chơn-thần (dương thần) để phân biệt giữa phàm tâm và chân tâm.

Hệ thống Tâm-Thức-13-tàng (môn tướng học), D13-D1, là một cách mô tả sự cấu trúc, hoạt động của Tâm. Chúng sanh trôi lạc trong ba đường sáu nẻo là dục, sắc và vô sắc giới. Cho nên về phương diện thể xác thì có ba thân tương ứng cho ba cõi: thân dục giới vật chất là nặng nề nhất (D4-D1), thân ánh sáng cho sắc giới (D8-D5) và thân tư tưởng cho cõi vô sắc giới (D12-D9). Duy cõi 13 là Đạo, Phật Giới, Khí Hồng Mông v.v. nên vô hình, vô tướng.

Nói cách khác, linh quang xuất ra từ D13 và bắt đầu đi xuống qua D12, D11 ... cho tới D1. Mỗi lần muốn đi xuống thế giới bên dưới thì linh quang phải khoác lên mình một lớp áo hay vỏ gọi là thân. Bởi vì cõi luân hồi được thành lập từ D8 trở xuống nên bên Tiên

Gia có thuật ngữ “*ba hồn bảy vía*” để tả hồn và vía trong tám cõi này. Ba hồn là tượng trưng cho ba phần thức (tiềm thức, thức và siêu thức) và bảy vía tượng trưng cho bảy lớp áo hay bảy cõi thấp hơn D8. Kinh Cao Đài còn có câu “*Bát Hồn Vận Chuyển*” tả rõ tám hồn hay tám tầng tâm thức từ D1 đến D8 vận chuyển tạo nên 8 cõi luân hồi.

Qua đây ta thấy bóng dáng của tám tâm vương trong Duy Thức Học Phật Giáo. Tầng thức hay A-lại-da-thức, là thức thứ tám, D8, hay Bát Chuyển, một khi được tẩy sạch thì có tên là Đại Viên Cảnh Trí, được xem là về tới nhà. Rõ ràng là một khi tẩy sạch thức thứ tám thì hành giả sẽ lên thức thứ chín, tức Cửu Chuyển, đặc Kim-Tiên hay A-La-Hán.

Do đó, hệ thống Tâm-Thức-13-Tầng, Luân Xa học, Tiên Gia Cửu Chuyển và Duy Thức Học Phật Giáo đều tương đồng với nhau. Văn tự và cách giải thích của mỗi trường phái tuy có khác nhau nhưng nội dung và ý nghĩa đều giống nhau. (*Và phải như vậy thì mới hợp lý, ý kiến người viết*).

Note: khi gọi cõi vô sắc giới là chỗ ngự của các vị Tiên Phật (D12-D9) như trên thì có vẻ không đúng vì theo định nghĩa, cõi vô sắc giới vẫn còn nằm trong vòng luân hồi, trong lúc các vị Tiên Phật ở tầng D12-D9 là đã thoát luân hồi. Đó là vì sự khác biệt giữa trình độ (đẳng cấp) và thế giới (chốn ở) của tầng tâm thức. Lấy ví dụ, thế giới ta bà là dục giới nên thuộc tâm thức D4-D1, nhưng rõ ràng là có đủ hạng tiên Phật từ D13-D5 có mặt ở đây để giáo hóa chúng sanh.

Chúng tôi sẽ giải thích rõ hơn về vấn đề này trong bài viết khác.

So sánh Duy Thức Học với hệ thống tâm thức 13 tầng và hệ thống 7 luân xa, ta có thể xếp đặt như sau:

13 Tầng	7 LX	Phật Gia	Tiên Gia	Tên Quả Vị/Duy Thức
D13	L7	Chân Tâm	Chơn Thần	Chánh Đẳng Chánh Giác, Đạo
D12,D11	L7	Chân Tâm	Chơn Thần	Bồ Tát, Thiên Tôn
D10,D9	L7,L6	Chân Tâm	Chơn Thần	A-La-Hán, Kim Tiên
D8,D7	L5, L6	Phàm Tâm (Thức)	Thức Thần	A-lại-da thức, mặt-na thức
D6,D5	L5,L4	Phàm Tâm (Thức, Hành)	Thức Thần	Ý thức
D4,D3	L4,L3	Phàm Tâm (Tưởng, Thọ)	Thức Thần	Tiền ngũ thức
D2,D1	L2,L1	Phàm Tâm (Sắc, Thọ)	Thức Thần	Tiền ngũ thức

Thể Phách hay Thân Thọ:

Loài người hiện nay là D4 nhưng mang dạng thể xác D3 cùng loài thú vật. Trong lúc thần tiên thì có thân ánh sáng (D5-D8), do đó nếu khéo để ý sẽ thấy là giữa thân thú vật và thân ánh sáng, sách vở tâm linh Đông và Tây có mô tả một thân trung gian làm cầu tiếp nối 2 thân này là thể Phách, thân Thọ hay Etheric body. Thể Phách, thân Thọ hay Etheric body có hình dáng y hệt con người và nằm trùm lên cơ thể, trong đó có chứa hệ thống luân xa, kinh mạch huyết đạo của Đông Y. Vì thế nếu lấy dao xẻ thịt ra thì không thể tìm thấy thân Thọ, nhưng ta vẫn có thể cảm thấy đường khí nóng chạy trong cơ thể, hoặc các tụ điểm luân xa, v.v.

Note: trong quá khứ, nhiều sách vở đã dùng chữ phách và vía cùng một nghĩa. Ở đây người viết dùng chữ Vía để chỉ những lớp áo từ D8 xuống D1 và Phách là chỉ lớp áo bọc thể xác hay thân Thọ (cảm-thọ).

Một cách nhìn khác là thể xác hay thân vật chất là phần thô, rắn đặc (sắc), dùng để tiếp xúc trực tiếp với thế giới bên ngoài và tâm là phần tế. Còn phần tế ở phía trong là để tiếp xúc với các tầng tâm thức khác. Vì thế tại tầng D3, phần thô là thể xác và phần tế của D3 là thể Phách nên có tên là thân Thọ. Một sự thật ít ai để ý là sự hoạt động sống còn của

thể xác là do thể Phách kiểm soát. Vì hai môi trường thô và tế khác biệt nên thông tin dưới dạng năng lượng hay điện từ thể Phách và các tầng tâm thức khác phải được chuyển đổi qua thành hóa chất vào cơ thể tại rún rồi chuyển lên não bộ và từ đó điều khiển sự hoạt động của con người và ngược lại. Vì thế bên Đông Y mới nói “*Khí còn thì mạng còn, khí dứt thì mạng dứt*”. Một ví dụ khác là khi khí thông và mạnh, người ta có thể dùng bàn tay để cảm nhận những sự vật bên ngoài mà không cần phải đụng tới những vật ấy. Đây là nhờ thể Phách tỏa rộng ra vài phân phía ngoài cơ thể và chạm vào vật trước khi thể xác đụng vào vật, và qua đó sự cảm thọ nảy sinh.

Một khi thể Phách được thanh lọc, nghĩa là toàn bộ kinh mạch được khai thông thì cơ thể sẽ bắt đầu phát quang. Hào quang thuộc thân ánh sáng D5 sẽ dần dần tỏa sáng.

Lý Trung Ương:

Con người có hai phần thân và tâm. Trong hai phần này Tâm là chủ bởi vì sau khi chết thì cái thân sẽ hủy hoại mà cái tâm thì còn lại để đi tái sanh. Còn muốn nói theo Duy Thức học thì Tâm là chủ bởi vì lúc đi sanh thì nó tới trước mà khi chết thì nó là kẻ rời sau cùng. Trong lúc sống Thân là cái nhà để Tâm ngự nên rất quan trọng. Nó là cửa ngõ để giao tiếp với những phần tâm thức khác. Loài người có thể xác D3 nên cửa ngõ ra vào là luân xa 3, tức là hạ đan điền nơi rún. Đây là trọng điểm để cơ thể có thể hoán đổi năng lượng, giao tiếp với các thân khác trong phạm vi tâm thức 13 tầng.

Tạm giới hạn phần khảo sát trong phạm vi 8 tầng tâm thức từ D8 tới D1. Như đã nói giữa Thân và Tâm thì Tâm làm chủ. Qui luật là tầng cao kiểm soát tầng dưới. Điều này có thể dễ dàng nhận thấy là loài người D4 thì siêu việt hơn hẳn loài vật D3 và cây cỏ đất đá D2, D1. Dĩ nhiên bậc Thần Tiên D5 thì hơn hẳn loài người D4. Cho nên ta có thể vẽ biểu đồ như sau:

$$D8 > D7 > D6 > D5 > D4 > \mathbf{D3} > D2 > D1$$

Thêm nữa là tầng Tâm Thức nào gần với Thân thì có ảnh hưởng mạnh tới Thân hơn các tầng khác. Vì chúng ta có thân D3 nên thân Thọ có ảnh hưởng mạnh nhất đối với mình. Các bạn nào đã từng nghiên cứu về thuyết Thập Nhị Nhân Duyên của Phật Giáo, thì sẽ thấy các luận sư nói về sự quan trọng của thân Thọ ra sao trong tiến trình bẻ gãy chuỗi xích thập nhị nhân duyên này.

Như đã nói ở trên, đối với trường phái luyện thể hay luyện mạng thì thân Thọ, chính là thể Phách chứa đựng hệ thống luân xa, kinh mạch, huyệt đạo trong y học Đông Phương.

Mỗi luân xa mang tính chất khác nhau. Ví dụ LX3 chủ về cảm thọ, thiên về quyền lực trong lúc LX4 chủ về tình cảm nên còn có tên là Hòa Cảm luân xa. Do đó từ một luồng điện cái, luồng điện cao nhất, thanh tịnh nhất, bạch quang ở tầng D13, mỗi lần đi xuống thì phải hạ tầng số, tức đổi qua màu sậm hơn. Tuy nhiên khi vào tới thể xác D3 tức là ở tế bào não bộ thì luồng điện của mọi tầng tâm thức đều phải được đổi qua cùng một nội dung giống nhau, ví dụ như máu, aminoacid, hóa chất v.v. mà cơ thể sử dụng. Theo quan điểm của đạo học, nơi tập trung trao đổi, chuyển đổi điện hay năng lượng giữa cơ thể và các tầng tâm thức khác là ở nơi luân xa 3 hay rún. Cái bụng hay bộ máy tiêu hóa là nơi để tiêu hóa đồ ăn, rút chất điện trong đồ ăn và biến thành chất bổ dưỡng để nuôi cơ thể. Vì

vậy một khi khí thông, kinh mạch thông, hành giả không cần ăn nhiều mà vẫn phương phi khỏe mạnh là bởi vì hành giả lấy được điện (khí) từ các tầng tâm thức bên trên qua thể phách. Ngược lại, một khi không lấy được đủ điện (khí) từ thể phách thì hành giả phải bù lại bằng cách ăn nhiều để tạo đủ vệ khí (khí điện lấy từ đồ ăn) mà nuôi cơ thể. Cái lý thì rất là đơn giản.

Chúng ta cũng nhận thấy điểm này ở quan điểm ngũ hành trong Dịch Học: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ. Hành thổ hay trung ương Mộ Kỳ Thổ, tức là cái bụng, được xem là hành quan trọng nhất trong năm hành. Đạo gia có câu “*Tứ hải quy gia*” tức là 4 hành kia phải quy về Mộ Kỳ Thổ. Trong khoa tử vi, lá số tử vi có 12 cung cho 5 hành mà hành Thổ một mình đã chiếm hết 4 cung.

Kết luận, luân xa 3 là Grounding Chakra, hay luân xa chủ của cơ thể.

Do đó tu hành mà quên cái bụng thì khó mà thành tựu được! Người có trí nên để ý chỗ này.

Sự Chứng Đắc:

Đức Phật Thích Ca là một con người sanh ra cách đây hơn 2500 năm, lớn lên, có vợ con như mọi người, và sau đó đi tu đắc đạo, Chánh Đẳng Chánh Giác, toàn giác tức là tầng tâm thức D13, trở thành vị Phật đầu tiên của nhân loại trong 2500 năm qua. Chúa Jesus, Tổ Bồ Đề, Tổ Huệ Năng, Bát Tiên, v.v. và bao nhiêu vị khác, đủ mọi trình độ, đẳng cấp cũng là người mang thể xác này. Cho nên ta có thể kết luận rằng về mặt vật chất tức cái Thân, thì trong tất cả mọi tôn giáo, mọi pháp môn, sự chứng đắc của hành giả đều thể hiện lên thân xác vật chất này. Để tiện việc lý luận, chúng ta tạm quy định một cách đơn giản là bộ não với mấy tỉ tế bào não, mà trung bình con người mới sử dụng khoảng 15%, là nơi hoạt động của toàn thể 13 tầng tâm thức ở trên. Do đó mỗi tầng tâm thức có vị trí cố định và riêng biệt của nó trong não bộ. Nhờ đó khi bộ đầu mở đến đâu thì biết hành giả đó đạt trình độ nào. Ví dụ, theo trường phái Du Già hay Tiên Gia thì sự Nhâm Đốc mạch khai thông là điều kiện tiên quyết trước khi có thể đạt quả vị Kim Tiên, A-la-hán giải thoát luân hồi, tức cửu chuyển, D9. Pháp tu của Phật Gia tuy không bàn gì đến những chữ như Nhâm Đốc hay Khí Công, v.v. nhưng một khi hành giả chứng đắc A-la-hán quả thì trên mặt cơ thể Nhâm Đốc mạch của hành giả cũng phải khai thông. Bạn có tin như vậy không? Nếu không thì xin mời bạn đọc mẫu chuyện sau đây:

Vào khoảng đầu năm 2009, một hôm Bạch Sĩ và tôi đang thả bộ với nhau thì Bạch Sĩ nói “*Anh Lưu, có thầy Thích Minh Thiên đến thăm*”. Tôi tự dung hiểu ngay thầy muốn gì nên nói với Bạch Sĩ “*Nói với thầy là sau khi anh tập xong Vô Vi Pháp thì sẽ tập đến Vô Niệm Viên Thông Pháp*”. Thầy TMT qua Bạch Sĩ nói rằng “*Thông rồi thì tập làm gì?*”

Câu chuyện trên đây cho biết là dù bạn có tập thân pháp (Vô Vi Pháp) hoặc tâm pháp (Vô Niệm Viên Thông), một khi đắc pháp, đắc quả vị thì kinh mạch trong cơ thể đều phải thông hết. Nói cách khác, kinh mạch trong cơ thể thông là điều kiện tiên quyết trong việc đắc pháp, đắc đạo.

Qua đây chúng ta thấy bất luận pháp môn nào của tôn giáo nào, thân hay tâm pháp, thì sự chứng đắc đều phải thể hiện trên cả hai mặt thân và tâm của hành giả. Về thân chứng thì toàn bộ kinh mạch, luân xa phải được khai mở tức là “*tam hoa tụ đỉnh, ngũ khí triều*”

nguyên”, độ chứng có sâu cạn khác nhau tùy theo độ mở lớn nhỏ của kinh mạch, luân xa. Tương tự độ chứng nông cạn của tâm được thể hiện qua trình độ lục thông hay phát huệ đạt được. Do đó cây thước Tâm-Thức-13-Tầng rất là dễ sử dụng để đo lường trình độ điển quang của hành giả.

Luân xa 4 ở tim chủ về tình cảm, từ bi, hòa cảm v.v. cho nên người tu hành mở được luân xa này thì sẽ thoát về từ bi. Đây là từ trường, khí sắc thường thấy nơi các bậc cao tăng hay chân tu của mọi tôn giáo. Tương tự, luân xa 5 và 6 tượng trưng cho thể trí gồm có tài hùng biện và trí tuệ, do đó ta thường thấy các vị cao tăng, chân tu thường là những vị thầy giỏi, nổi tiếng, và dĩ nhiên là có khả năng ăn nói trước đám đông. Về phương diện thể xác phần trí tuệ được thể hiện qua sự nảy nở của não bộ nơi trán và đầu. Các nghệ nhân ngày xưa đã biết chuyện này nên vẽ hình, khắc tượng ông Thọ trong ba ông Phúc Lộc Thọ hay Tổ Bồ Đề Đề Đạt Ma với cái trán vồ to, nhô lên cao. Đây là sự thật, không tin thì các bạn cứ luyện thiền Vô Vi Pháp sau một thời gian sẽ thấy sự thay đổi này.

Đức Phật lúc xưa được mô tả trong kinh là người có đủ 32 tướng tốt. Do đó một vị chân tu, đắc pháp, đắc đạo ít nhất phải có đầy đủ hình ảnh của một người uy nghiêm, đức độ, từ bi, và trí huệ.

Mọi Tôn Giáo đều có chung một gốc là Đạo:

Loài người hiện đại, homo-sapien, D3/D4, đã có mặt tại trái đất trên dưới 100,000 ngàn năm theo khoa khảo cổ học. Còn về tâm linh học thì giống người hiện đại đã trải qua 3 đại chu kỳ thăng hoa tâm thức (26,000 x 3 = 78,000 năm). Vì thế nên biết rằng đã có nhiều nền văn minh cũng như bao nhiêu tôn giáo, pháp môn cho mọi sắc dân trắng, vàng, đen đã xuất hiện và biến mất trong quá khứ. Những chu kỳ sanh trụ hoại diệt này xảy ra không ngoài mục đích giúp thăng hoa tâm thức loài người, và được đạo diễn bởi bàn tay của đảng Tạo Hòa hay toàn ban hội đồng Chư Tiên Phật, chứ không phải ngẫu nhiên vô tình mà có được. Do đó ta cần thấy rằng tất cả mọi tôn giáo trong ba đời quá khứ, hiện tại và vị lai đều có chung một gốc Đạo nhưng tùy theo địa phương, thời điểm, căn cơ chúng sanh mà ra đời nên có cao, có thấp, không đều, để thuận đường giáo hóa chúng sanh. Mỗi tôn giáo hay pháp môn đều có vị trí, trường lớp, học trò, thầy tổ riêng. Do đó chúng ta cần biết giữ chữ Hòa giữa các tôn giáo, cũng như phải biết Khiêm-Cung và Tôn-Trọng tôn giáo bạn. Những sự kỳ thị, tự tôn, tranh chấp quyền lợi về tôn giáo, pháp môn, thầy tổ chỉ đào sâu thêm mối bất hòa, và thể hiện rõ cái bản ngã to lớn, vô minh của hành giả.

Pháp Tu Hành:

Chúng sanh thì có kẻ lợi căn, độn căn, trình độ chẳng đồng đều vì trình độ tiến hóa khác nhau, cộng thêm xứ sở, phong tục khác nhau nên sở thích và tâm tánh cũng không giống nhau. Ví dụ, có dân tộc thích thờ hình tượng, nghe âm thanh của thần chú, trong lúc có dân tộc thì thích tĩnh lặng tham thiền v.v. Vì vậy pháp môn tu hành cũng có rất nhiều, tám vạn bốn ngàn môn (84,000 nghĩa là rất nhiều chứ không phải chỉ có đúng 84,000 môn), đủ kiểu, đủ hình thức để cung ứng cho mọi tầng lớp chúng sanh.

Tạm giới hạn phần khảo sát trong phạm vi 8 tầng tâm thức từ D8 tới D1. Như đã nói giữa Thân và Tâm thì Tâm làm chủ. Thân thật ra cũng là một phần của Tâm nhưng ở tầng tâm

thức thấp D2-D1. Do đó ta thấy rằng tầng tâm thức cao thì làm chủ tầng tâm thức thấp theo thứ tự sau:

$$D8 > D7 > D6 > D5 > D4 > D3 > D2 > D1$$

Theo biểu đồ này thì rõ ràng là để trở về D8 từ D3 thì hành giả phải tuần tự gỡ D3, rồi D4, D5, D6, D7 theo thứ tự từ dưới lên, tức là phải kiểm soát được hay rửa sạch được các phần Thọ, Tướng, Hành, Thức trước rồi mới có thể tính tới chuyện rửa D8, hay Tầng Thức. Đây là cách đi thuận đường. Có người chọn cách tu khác như nhắm D9 trước rồi mới tẩy các tầng khác. Đó là tùy căn cơ chúng sanh nên mới có 84,000 pháp môn cho hành giả tha hồ chọn lựa, miễn sao chịu tu hành để trở về là bên trên vui vẻ rồi!

Xin cử một ví dụ về môn Thiền Đốn Ngộ của Tổ Đạt Ma nổi tiếng với châm ngôn:

*Bất luận văn tự,
Giáo ngoại biệt truyền,
Trực chỉ chân tâm,
Kiến tánh thành Phật*

Hoặc câu nói của Lục Tổ:

Niệm niệm thấy tánh.

Đó là lối các Tổ chỉ thẳng tới tầng D9, không thêm bàn tới những tầng khác bên dưới. Cho nên loại hành giả của trường phái Thiền Đốn Ngộ này phải là hàng căn cơ Đại Thừa, đã chín mùi tức là trí huệ đầy đủ, các thức bên dưới đã sạch hoặc gần sạch, công phu tu hành tích lũy đã bao nhiêu đời, kiếp rồi, nên kiếp này chỉ cần được gõ nhẹ vào đầu và thêm tí công phu là nữa về nhà ngay. Do đó hành giả phải tự lượng sức mình khi chọn pháp môn tu hành cho thích hợp.

Thân (D2-D1) thật ra cũng chỉ là một phần của Tâm-Thức-13-Tầng, nên thân và tâm không thể tách rời nhau được. Cho nên tu hành cũng vậy, không thể bỏ một lấy một, như thế gọi là cô, đạo sẽ khó thành. Vì vậy Đức Diêu Trì Kim Mẫu trong bài Tình Thương Nhân Loại đã chỉ dạy phương pháp tu hành Tánh Mạng Song Tu cho thời Thượng Nguyên với thân pháp là Thiền Pháp Lý Vô Vi và tâm pháp là Bát Chánh Đạo.

III. Kết Luận:

Bài viết này cho thấy là kết quả hay sự chứng đắc của mọi pháp môn hay mọi tôn giáo đều phải thể hiện lên hai mặt thân và tâm của hành giả. Thân chứng thì bộ kinh mạch, luân xa thông, tâm chứng thì lục thông phát. Trình độ chứng có sâu cạn tương xứng với độ phát mở của lục thông và kinh mạch, luân xa. Thật là trái lý nếu lục thông đã phát mà kinh mạch chưa thông! Cây thước Tâm-Thức-13-Tầng là một dụng cụ hữu ích để dễ dàng đo lường trình độ điển quang của hành giả.

Thể phách hay thân Cảm-Thọ hay Etheric body là thân thể khí nằm giữa thân vật chất và thân ánh sáng D5. Thân Thọ này chứa hệ thống luân xa, kinh mạch và huyết đạo y-học Đông Phương. Thể Phách hay thân Thọ vì ở sát D3/D4 nên có ảnh hưởng đến thể xác chúng ta mạnh nhất. Do đó trong vấn đề tu hành, pháp môn nào nhắm vào việc đả thông nhâm đốc mạch là pháp môn trực tiếp, direct.

Theo Lý Trung Ương, loài người mang thân xác D3 nên luân xa 3 nơi bụng là chủ, Grounding-Chakra. Đây là cửa ngõ để các tầng tâm thức giao tiếp với thân xác D3.

Mọi tôn giáo, pháp môn đều có cùng gốc Đạo mà ra, cho nên người tu hành cần biết giữ chữ Hòa và Khiêm Cung.

Thân Tâm không thể tách rời nhau. Tương tự, trong vấn đề tu hành, Tánh Mạng Song Tu nếu đầy đủ thì dễ đạt kết quả. Đức Điều Trì Kim Mẫu trong bài Tình Thương Nhân Loại đã chỉ dạy pháp Tánh Mạng Song Tu cho đời Thượng Ngươn là Vô Vi Pháp của Thầy Tám và Bát Chánh Đạo của Đức Thích Ca.

Lời bàn đến đây là hết. Chúc các bạn tu hành tinh tấn và đạt kết quả tốt đẹp.

Kính bút,
Viễn Lưu
Apr/25/2014

(Bài này được tự do sử dụng, xin để rõ xuất xứ)